

ΕΒΔΟΜΗ διάλεξις τοῦτον περιέχει τὸν λόγον, φιλοσόφους μὲν λόγοις τῶν θυσίων τῶν Ἑλληνικῶν κατηγοροῦσα, προφητικοῖς δὲ τὸ νηπιῶδες τῆς Ἰουδαίων νομοθεσίας ἐπιδεικνύσα. 992.

Η'. Λόγος. Περὶ τῆς τῶν μαρτύρων τιμῆς. — Τὴν δὲ κατὰ τῶν τοῦς νικηφόρους μάρτυρας γεραιρόντων κατηγορίαν, καὶ μέντοι καὶ τὴν ἀπολογίαν, ἡ ΟΓΔΟΗ περιέχει ταῖς τῶν φιλοσόφων καὶ συγγραφέων καὶ μέντοι καὶ ποιητῶν μαρτυρίαις χρωμένη, καὶ δεικνύσα ὡς Ἕλληνες οὐ μόνον χροαίς, ἀλλὰ καὶ θυσίαις τοῦς τεθνεῶτας ἐτίμων, τοῦς μὲν θεοὺς, τοῦς δὲ ἡμιθέους, τοῦς δὲ ἥρωας ὀνομαζόντες, καὶ τούτων τοῦς πλείστους ἀκολασίᾳ συνεζηκότας. 1008.

Θ'. Λόγος. Περὶ νόμων. — Προὔργου δὲ ὤθησιν καὶ τοῖς παρ' Ἑλλήσιν ὀνομαστοτάτοις γεγεννημένοις νομοθέταις τοῦς ἡμετέρους παρεξέτασαι, τοῦς ἀλιέας λέγω καὶ τὸν σκυτοτόμον καὶ τοῦς τελώνας, καὶ δεῖξαι πάλιν ἐκ συγκρίσεως τὸ διάφορον, καὶ ὡς ἐκεῖνοι μὲν οἱ νόμοι μετὰ τῶν τεθεικότων τῷ τῆς λήθης παρεδόθησαν ζόφῳ, οἱ δὲ τῶν ἀλιέων ἀνθοῦσιν οὐ μόνον παρ' Ἑλλήσι καὶ Ῥωμαίοις, ἀλλὰ καὶ παρὰ Σκύθαις, καὶ Σαυρομάταις, καὶ Πέρσαις, καὶ τοῖς ἄλλοις βαρβάροις. Ταύτην δὲ τὴν παρεξέτασιν ἡ ΕΝΝΑΤΗ περιέχει διάλεξις. 1033.

Κ'. Λόγος. Περὶ χρησμῶν ἀληθινῶν τε καὶ ψευδῶν. — Ἡ δὲ ΔΕΚΑΤΗ διδάσκει ὅποια μὲν οἱ θεοὶ χρησμοὶ προηγόρευσαν, καὶ ὡς Θεῷ πρέποντα καὶ τοῖς εὖ φρονοῦσι τῶν ἀνθρώπων ἀρμόττοντα· τίνα δὲ ὁ Πύθιος, καὶ ὁ Δωδωναῖος, καὶ οἱ ἄλλοι τῶν Ἑλλήνων ψευδομάντις προειπόντες ἐφωράθησαν μὲν ψευδόμενοι, καὶ τῶν ἐσομένων οὐδὲν προγινώσκοντες, τοιαῦτα δὲ τεθεσπικότες, ὅποια οὐδὲ τῶν ἐπιεικῶν τις ἀνθρώπων ἠνέσχετο ἂν εἰσηγήσασθαι. 1060.

ΙΑ'. Λόγος. Περὶ τέλους καὶ κρίσεως. — Ἐπειδὴ δὲ καὶ περὶ τέλους καὶ κρίσεως εἶδει γινώσκειν τοῦς ἀγνοούντας τίνα μὲν ἡμεῖς, τίνα δὲ ἐκεῖνοι διδάσκουσι, ταύτην ἡ ΠΡΩΤΗ καὶ ΔΕΚΑΤΗ διάλεξις τοῖς ἐντυχεῖν βουλομένοις τὴν διδασκαλίαν προσφέρει. 1093.

ΙΒ'. Λόγος. Περὶ πρακτικῆς ἀρετῆς. — Ἀλλὰ

γὰρ καὶ τῆς πρακτικῆς ἀρετῆς ἐπιδείκνυμι τὸ διάφορον, ἐπειδὴ μάλα καὶ τὴν Ἑλληνικὴν συμμορίαν ἐπὶ τοῖς πάλαι γεγεννημένοις φιλοσόφοις βρενθυομένην ὁρῶ, καὶ τὸν ἐκείνων βίον αἶρειν τοῖς λόγοις ἐπιχειροῦντας. Ἐπιδείξει τοίνυν ἡ ΔΥΟ καὶ ΔΕΚΑΤΗ διάλεξις, ὡς ἐκείνων μὲν ὁ βίος οὐ μόνον φιλοσόφων, ἀλλὰ καὶ ἀνδραπόδων ἐπαινουμένων ἀνάξιος· ὁ δὲ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν ἐκείνοις ἐπομένων τῆς φύσεως τῆς ἀνθρωπίνης ὑπέρτερος, καὶ τοῖς τῶν σωμάτων ἀπηλλαγμένοις καὶ τὸν οὐρανὸν περιπολοῦσι προσόμοιος. 1124.

Ονομα δὲ τῷ βιβλίῳ, Ἑλληνικῶν θεραπευτικῆ παθημάτων, ἡ Εὐαγγελικῆς ἀληθείας ἐξ Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας ἐπίγνωσις. Ἐγὼ μὲν οὖν τῆς τε τῶν νοσούντων ἕνεκα θεραπείας, καὶ τῆς τῶν ὑγιαίνοντων προθυμούμενος ὠφελείας, τοῦτον ἀνεδεξάμην τὸν πόνον· τοῦς δὲ τοῖς ἀλλοτρίαις ἐντυχάνοντας πόνοις παρακαλῶ, εἰ μὲν ἅπαντα εὖ ἔχει τὰ γεγραμμένα, τὸν τούτων ἀνυμῆσαι δοτῆρα, καὶ τοῖς πεπονηκόσι προσευχὰς ἀντιδοῦναι· εἰ δὲ τίνα ἐλλείπει, μὴ πάντων ἑμοῦ τούτων ἕνεκα καταγνῶναι, ἀλλ' ἐκ τῶν εὖ εἰρημένων τὸ κέρδος κομίσασθαι. 788.

Λόγος κατὰ Νεστορίου πρὸς Σποράκιον. 1153.

Λόγος ΚΖ'. πρὸς διαφόρους θέσεις (ὧν τὰς ἐπιγραφὰς καὶ τὰς ὑποθέσεις ἔσωσεν ἡμῖν ὁ Φώτιος ἐν τῇ Βιβλ. Κώδ. μς.) 1164.

Λόγος λατινιστὶ σωζόμενος περὶ τῆς ἀγίας Τριάδος. 1167.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ἐπιστολαὶ τοῦ μακαρίου Θεοδορήτου ΡΗΑ'. 1173—1494.

* Μαρτυρίαι περὶ τῶν ἐπιστολῶν. 1173.

(Ὁ δὲ Νικηφόρος Κάλлистος ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ αὐτοῦ ἱστορίᾳ βιβλ. ΙΔ'. κεφ. 54 λέγει· «Καὶ ἐπιστολαῖς δὲ τούτου (τοῦ Θεοδώρητου) ὑπὲρ πεντακοσίας ἐνέτυχον, ἀρίστως καὶ κατὰ λόγον Ἑλλήνων συγχεμέναις».)